

Conxa Comas Riu

ALGUNES CONSEQÜÈNCIES DELS FETS. L'ACOMIADAMENT

Nosaltres [Lluís Maruny i ella] treballàvem tots dos de psicòlegs a Sant Joan de Déu, i els primers dies, el doctor Llussà —que era el nostre cap de servei; es va portar sempre molt i molt bé— va gestionar una baixa per malaltia del Lluís, dient que havia marxat perquè hi havia una baixa per malaltia. Això ho vam representar molt bé, perquè jo vaig anar a l'Ambulatori i ell curiosament era el seu metge de capçalera, i va tramitar la baixa.

M'havia explicat prèviament com ho havia de fer, i fins aquí la cosa no va tenir més moviment. Però, al cap de tres dies que Manresa n'anava ple, em van trucar al despatx i el gerent de l'Hospital de Sant Joan de Déu em va portar la carta d'acomiadament del Lluís.

Recordo aquest moment com un moment molt tràgic per mi. Ell perdia la feina i ja quedava clar i evident que això quedava penjat. Ningú em va dir ni em van pas explicar si en un futur tornava o s'arreglava... Penso que perquè era en un moment que Franco s'estava morint. Per tant, era en funció del que passaria després, que l'haguessin readmès o no.

I, per tant, jo això ho vaig viure molt dramàticament. Recordo el sentiment d'aquesta situació com un dels records grossos que tinc.